

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, stærkt provokeret af hr. Jensby. Heldigvis har jeg en klar fornemmelse af, at de mennesker, hr. Jensby omtaler, ikke læser, som hr. Jensby gerne læser.

Jeg synes, vi skal stifte fred nu. Lad os nu stifte fred mellem hinanden på de her felter – i hvert fald som et minimum, og så lad os skabe gode, rolige og ordentlige arbejdsforhold for de mennesker, der skal udføre en utrolig vigtig opgave for os og for vores land. Det er det, regeringen nu fremlægger regelforslag til at gennemføre, og det er det, vi håber vi kan samarbejde om lovgivningsmæssigt her i Folketinget.

Jeg føler ikke, at det her arbejdsfelt er egnet til polemik eller udfald mod hinanden, for vi er alle optaget af at få det bedst muligt fungerende i vores land, når det gælder kampen mod terrorisme. Det er også derfor, det fyldte så meget i min åbningstale, og det er derfor, det indtager så central en rolle i hele regeringsarbejdet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Spørgsmålet er sluttet. (*Peter Skaarup markerer*). Reglerne er sådan, hr. Skaarup, at når hovedspørgeren ikke ønsker flere spørgsmål, så kan der ikke komme nogen medspørgere ind efterfølgende. Det kræver, at hovedspørgeren har stillet et supplerende spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 217

7) Til indenrigsministeren af:

John Vinther (KF):

»Da det i medierne er kommet frem, at en mand fra Sierra Leone, der selv har indrømmet et stort antal bestialske drab mod civile, er forsvundet i Danmark, vil ministeren så forsikre befolkningen, at denne person ikke opholder sig i Danmark, og såfremt han har forladt landet, at ministeren har kontakten sine europæiske kolleger og underrettet dem om, at en massemorder opholder sig i deres land?«

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Sagen drejer sig om en asylansøger, der har fået afslag på at få asyl, selv om den pågældende egentlig opfyldte betingelserne for at få asyl, men udlændingemyndighederne har anvendt det, der hedder Flygtningesnævnets udelukkelsesgrunde, fordi den pågældende har begået

kriminelle handlinger, som begrundet, at man er udelukket fra at få asyl.

Samtidig er det et menneske, der ikke kan sendes ud af landet tilbage til sit hjemland, fordi den pågældende dér vil risikere i sidste ende at blive slået ihjel. Det er altså et menneske, der befinder sig her i landet uden opholdsgrundlag, og som ikke kan sendes tilbage til hjemlandet af de nævnte grunde, og det er også i overensstemmelse med flygtningekonventionen.

Den person, der bliver spurgt om her, er så siden meldt forsvundet af politiet. Der sker det i den her sag som i andre sager, at når man har fået afslag på asyl af de nævnte grunde, så bliver sagen videregivet til rigsadvokaturet. Det er samtidig sådan, at hvis den pågældende ikke melder sig på asylcentret, hvor vedkommende hører til, bliver det meldt til politiet, at den pågældende er forsvundet, og senere vurderer politiet så, om den pågældende skal betragtes som udrejst af landet. Og det er sket i det her tilfælde i sommeren 2000.

Det er i overensstemmelse med de regler, der er, om, at det er politiet, der efterforsker forsvundne personer og vurderer, om de er rejst ud af landet.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det er meddelt til andre lande, er der ifølge rigspolitiet ikke noget system i dag, hvorefter man meddeler, at det ikke er meddelt til andre lande. Men jeg kan som noget nyt oplyse, at jeg vil undersøge muligheden for at få det registreret i Schengen Information System, SIS-systemet, når personer som de her har modtaget afslag på asyl, sådan at andre lande har en bedre mulighed for at være opmærksom på, hvis de dukker op der.

Det skal der så i øvrigt også være et meget stort internationalt møde om i næste uge mellem en lang række lande inklusive USA og Canada, fordi andre lande også har personer med en tilsvarende situation, der ikke har et egentligt opholdsgrundlag. Så der er man altså ved at undersøge et samarbejde på det her område.

John Vinther (KF):

Jeg forstår besvarelsen således, at det i virkeligheden er en erkendelse af, at man ikke har fuldstændig tjek på, at den pågældende er udrejst af landet, men at det er en formodning, man alene bygger på, at politiet melder den pågældende som værende udrejst. Det er så i orden.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt man orienterer andre lande om, at den pågældende nu i hvert fald ikke er i Danmark længere,